

Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, и за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз по съединени дела C-659/13 и C-34/14.

- 2) Режимът на давността, предвиден в член 221, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2000 г., се прилага към събирането на антидъмпинговите мита, уредени в посочените в точка 1 от диспозитива на настоящото решение регламенти за изпълнение.

(¹) ОВ С 38, 6.2.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 18 юни 2019 г. — Република Австрия/Федерална република Германия

(Дело C-591/17) (¹)

**(Неизпълнение на задължения от държава членка — Членове 18 ДФЕС, 34 ДФЕС, 56 ДФЕС и 92 ДФЕС —
Правна уредба на държава членка, предвиждаща такса за ползване на инфраструктурите за леките
автомобили — Положение, при което собствениците на регистрирани в тази държава членка превозни
средства се ползват от освобождаване от данъка върху моторните превозни средства в размер,
съответстващ на тази такса)**

(2019/C 270/04)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Република Австрия (представители: G. Hesse, J. Schmoll и C. Drexel)

Ответник: Федерална република Германия (представители: T. Henze и S. Eisenberg, подпомагани от C. Hillgruber, Rechtsanwalt)

Встъпила страна в подкрепа на ищеца: Кралство Нидерландия (представители: J. Langer, J.M. Hoogveld и M. Bulterman)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Кралство Дания (представители: Nymann-Lindegren и M. Wolff)

Диспозитив

- 1) Като е въвела таксата за ползване на инфраструктурите за леките автомобили и същевременно е предвидила освобождаване от данъка върху моторните превозни средства в размер, който е най-малкото равен на размера на платената такса, в полза на собствениците на регистрирани в Германия превозни средства, Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си по членове 18 ДФЕС, 34 ДФЕС, 56 ДФЕС и 92 ДФЕС.
- 2) Отхвърля иска в останалата му част.

- 3) Осъжда Федерална република Германия да заплати три четвърти от съдебните разноски, направени от Република Австрия, и да понесе своите съдебни разноски.
- 4) Република Австрия понася една четвърт от направените от нея съдебни разноски.
- 5) Кралство Нидерландия и Кралство Дания понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 402, 27.11.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 19 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen — Швеция) — Skatteverket/Memira Holding AB

(Дело C-607/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Корпоративен данък — Група от дружества — Свобода на установяване — Приспадане на загуби на чуждестранно дъщерно дружество — Понятие „окончателни загуби“ — Вливане на дъщерното дружество в дружеството майка — Законодателство на държавата по седалището на дъщерното дружество, което допуска приспадане на загубите в рамките на сливане само за правния субект, който ги е претърпял)

(2019/C 270/05)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta förvaltningsdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Skatteverket

Ответник: Memira Holding AB

Диспозитив

- 1) За преценката дали загубите на чуждестранно дъщерно дружество са окончателни по смисъла на точка 55 от решение от 13 декември 2005 г., Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), обстоятелството, че държавата членка по седалището на дъщерното дружество не позволява прехвърлянето на загубите на дружество на друго данъчнозадължено лице при сливане, докато подобно прехвърляне е предвидено в държавата членка по седалището на дружеството майка при сливане между местни дружества, не е определящо, освен ако дружеството майка не докаже, че за него е невъзможно да използва тези загуби, така че по-специално чрез прехвърляне те да бъдат отчетени за данъчни цели от трето лице за бъдещи данъчни години.
- 2) Ако споменатото в първия въпрос обстоятелство придобие релевантност, няма значение фактът, че в държавата по седалище на дъщерното дружество няма никакъв друг правен субект, който е можел да приспадне загубите при сливане, ако такова приспадане е било разрешено.

(¹) ОВ С 5, 8.1.2018 г.